

[Alfred Kristensen.]

med Hensyn til Gennemsnitslevealderen og meget mere, kan der være mange Ting, der taler for foreløbig at blive staaende ved de 70 Aar som Aldersgrænse, men der kan paa den anden Side ogsaa nævnes en lang Række Forhold, som taler for en Nedsættelse. Der er mange Tjenestemandstillinger, hvor man maa regne med, at Ydeevnen i nogen Grad mindskes og Interessen for stadigvæk at holde sig paa Højden ikke er til Stede i fuldt Omfang i 60 Aars Alderen. Jeg tænker bl. a. paa Stillinger inden for vort Skolevæsen. Det er i allerhøjeste Grad nødvendigt, at Lærerne holder sig fuldt à jour med alt, hvad nyt der sker, og indretter sig paa det og sætter sig ind i det. Det er ikke uvæsentligt, om man har den fulde Evne til at tilegne sig alt nyt og give det fra sig igen i sin Tjenestemandstilling.

Der har imidlertid været et stort Flertal i Kommissionen for — og nu er det tiltraadt i Folketinget — at Aldersgrænsen skal være 70 Aar som nu, og at 65 Aar vedbliver at være Grænsen for, hvornaar man selv kan søge sin Afsked. Mit Parti i Folketinget er gaaet bort fra det specielle Forslag, vi har stillet i Lønningskommissionen, for at prøve paa at samle et Flertal om et andet Mindretalsforslag, som gik ud paa, at man dog burde mindske de ubehagelige Følger for Tjenestemændene ved Statsbanerne ved en brutal Overgang fra 67 til 70 Aars Grænsen og graduere det paa den Maade, der er foreslaaet i Kommissionens Betænkning af Departementschef Andreas Møller. Heller ikke dette Forslag har vundet tilstrækkelig Tilslutning i Folketinget, og det kunde se ud til, at der intet kommer ud af det. Jeg skal dog tillade mig at prøve paa i det Udvalg, som jeg regner med vil blive nedsat i dette høje Ting, at vende tilbage til Spørgsmaalet, fordi jeg synes, at der er noget, som man ikke maa se bort fra i denne Forbindelse, og det er, at det har i en lang Aarrække været en hævdvunden Regel, at naar man forringede Vilkaarene paa det ene eller det andet Omraade for en Tjenestemandstilling eller en Tjenestemandsgroupe, maatte det gaa mindst muligt ud over de Tjenestemænd, som paa det paagældende Tidspunkt var Indehavere af disse Stillinger. Og hertil kommer, og det vil jeg lægge størst Vægt paa, at Statsbanepersonalet jo var en af de Tjenestemandsgupper, som under Krigen bar meget tunge Byrder. De stod direkte under tysk Kontrol; i store Dele af Landet blev hver Tjenestemand fulgt af en tysk kontrolerende Vagtpost, fra han begyndte sin Tjeneste, til han sluttede den, og under

disse meget vanskelige Forhold maatte han prøve paa at udføre Arbejdet, og det gjorde han paa en saa fortrinlig Maade, at det har vundet almindelig Anerkendelse, efterhaanden som man i andre Befolkningsgrupper er blevet klar over, hvad det i Virkeligheden var, der blev udrettet i denne Tid. Jeg vilde tro, at vi har Raad til at paaskønne dette ved at efterkomme Statsbanetjenestemændenes Ønsker om en gradueret Overgang til 70 Aars Aldersgrænsen.

Pensionsreglerne er opretholdt i Principet, i hvert Fald for Egenpensionens Vedkommende, saaledes som den har været tidligere, idet den højeste Pension, der kan tildeles, vedblivende er $\frac{42}{60}$ efter 28 Aars Forløb, hvorimod der for Enkepensionens Vedkommende er sket en betydelig Ændring. Medens Enkepensionen hidtil har udgjort $\frac{1}{3}$, naar den paagældende Tjenestemand var pensionsberettiget — ellers $\frac{1}{5}$ — af Pensionsindtægten, ændres dette nu til, at Pensionen begynder med at være $\frac{16}{60}$ og kan naa op til $\frac{24}{60}$, dog paa den Maade, at Pensionens Størrelse ogsaa er afhængig af Ægteskabets Varighed. Har Ægteskabet bestaaet i 10 Aar, kan Pensionen blive $\frac{21}{60}$, og efter Sølvbrylluppet kan den naa op paa $\frac{24}{60}$. Endelig forhøjes den laveste Enkepension fra 400 Kr. til 700 Kr. Bestemmelsen i den gældende Lønningslov om Børnetillæg til Enkepensionen ændres saaledes, at der tillægges Pensionister — ikke blot, Enker — Børnetillæg til Børn under 18 Aar, og Børnetillægget forhøjes for det første Barn fra 140 Kr. til 180 Kr. og andrager derefter 180 Kr. for hvert følgende Barn, en ganske betydelig Forbedring. Forældreløse Børn faar efter Lovforslaget 330 Kr. i Stedet for tidligere 270 Kr.

Der er en Bestemmelse, som i mange Aar har virket irriterende, i hvert Fald paa mig, nemlig den, at Dommerne ved de kollegiale Retter har oppebaaret fuld Løn som Pension. Dette ændres nu saaledes, at ogsaa disse Dommere kommer ind under de almindelige Pensionsbestemmelser, dog saaledes at de nuværende Dommere kan følge den gamle Regel, men i saa Fald vil de kun kunne oppebære Halvdelen af det særlige Bestillingstillæg; der skal ydes Dommerne, nemlig henholdsvis 3 600 Kr. og 2 400 Kr., hvilket vil sige, at dette Beløb nedsættes til det halve, for saa vidt de vælger den hidtil gældende Pensionsmaade. En lignende Bestemmelse vil man finde med Hensyn til de Underrettsdommere, der nu beklæder Dommerembeder, hvortil der er knyttet betydelige Indtægter i Form af Koppenge eller Bekræftelsestillæg. De vil ikke kunne